

[Sønderup.]

Prisudviklingen og de Betragtninger, han gjorde gældende i denne Forbindelse, gaaende ud paa, at vi netop af Hensyn til, at Pristallet ikke var offentliggjort, paa indeværende Tidspunkt ikke kunde træffe nogen Bestemmelse, sige, at jeg kan daarligt nok forstaa en saadan Betragtning. Det, vi tilsiger i Forbindelse med det Lovforslag, vi behandler i Udvalget, er jo dette, at vi skal have fuld Pristalsregulering igen, og i Kraft af det maa formentlig ogsaa Pristallet kunne komme til at slaa igennem.

Jeg skal, som sagt, anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg mener, at man, hvis der er Vilje til det fra de forskellige Sider, meget vel er i Stand til i Løbet af den Maanedes Tid, vi saa faar, at tilendebringe Behandlingen af det Lovforslag, der ligger i Udvalget.

Boeck-Hansen: Vi fra vor Side kan meget godt anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse uændret i det høje Ting. Skulde der blive Udvalgsbehandling, hvad vi ikke paa nogen Maade foreslaar, er vi godt tilbøjelige til at forhandle om en eventuel længere Frist, men som sagt, vi tiltræder det foreliggende Lovforslag, hvis der ikke skulde blive Udvalgsbehandling.

Lynnerup Nielsen: Det Lovforslag, som den højtærede Arbejds- og Socialminister har fremsat i dette høje Ting, om Forlængelse af den nugældende Lovanordning af 20. Marts 1945 om midlertidig ekstraordinær Hjælp til Personer, der er omfattet af Arbejdsfordeling, samt til arbejdsløse, til den 31. Januar 1946, er naturligvis et Skridt i den rigtige Retning, men det er alligevel ikke nok. Jeg har den Opfattelse, at den højtærede Minister meget vel kan komme i den samme Situation, naar vi naar Datoen den 31. Januar 1946, som han er i i Dag, for det Tidspunkt er ogsaa et daarligt Tidspunkt, idet vi heller ikke den Dag kan siges at være uden for de Vanskeligheder, som den nuværende Lovgivning tog Sigte paa. Vi kan ikke godkende, at der ved Midvintertid, hvor man maa formode, at Arbejdsløsheden er i stærk Stigning, skrives til en Nedsækning af de nuværende Understøttelsessatser.

Vi mener, at Retten til Arbejde skal anerkendes. Naar der ikke kan gives Arbejde, som man har Krav paa, maa der naturligvis gives en Understøttelse, der giver de arbejdsløse menneskeværdige Kaar at leve og eksistere under. Hvis de nu-

værende Understøttelsessatser forringes, vanskeliggøres det for Tusinder af Medborgere at faa deres Andel i de Tilførsler af Tekstilvarer, som forhaabentlig vil komme frem nu i Vinter, og det er jo de Hjem, der er haardest ramt i hele Krigsperioden, der nu maa undgælde, naar Talen er om Beklædning.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup kunde ikke forstaa, at vi skulde vente paa Pristallet, for Pristallet vil jo til sin Tid ogsaa faa Indflydelse, naar vi gik tilbage til den Ordning, som var gældende før. Ja, men man maa gaa ud fra, at selv om Pristallet kommer midt i Februar, saa kan vi faa en Forandring af Understøttelsessatserne en ganske kort Periode, maaske en 5—6 Uger. Saa ligger man og skal lave om paa Understøttelsessatserne, og det er besværligt for Kasserne ud over Landet.

Vi fra vor Side stiller os paa det Standpunkt, at vi kan tilslutte os det, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fremførte, idet han forbeholdt sig at stille Ændringsforslag ved Lovforslagets anden Behandling om en Forlængelse til 31. Marts 1946. Vi kan fuldt ud tilslutte os en saadan Ordning. Det er de samme Tanker, som vi gjorde gældende under Behandlingen af dette Spørgsmaal sidst.

Jørgen Jørgensen: Jeg synes, man blander to Ting sammen under Drøftelsen af dette Lovforslag — og det samme var i øvrigt Tilfældet, da vi drøftede det Lovforslag, som den højtærede Socialminister fremsatte forleden. Det, at der er sat en Tidsfrist for den nugældende Lovs Løbetid, betyder jo ikke, at de Bestemmelser, denne Lov indeholder, skal ophøre fra den Dato. Allerede i det Lovforslag, som forleden blev fremsat af den højtærede Arbejds- og Socialminister, var der en Forlængelse af den bestaaende Ordning til 1. Januar og paa visse Omraader en Forlængelse længere frem i Tiden. Derfor er det ikke rigtigt, naar man nu siger, at Tidspunktet 1. Februar for en Ændring i de bestaaende Satser er uheldigt. Hvis dette Lovforslag vedtages, saa er det dermed fastslaaet, at den gældende Lov udløber den 1. Februar, men der er ingenting i Vejen for, hvis man anser det for nødvendigt, at det Lovforslag, som nu behandles i et Udvalg, kommer til at indeholde Bestemmelser, som gør det muligt, at den gældende Lovs Satser bevares ud over den 1. Februar. Jeg mener, som jeg ogsaa sagde, da Arbejds- og Socialministerens tidligere Lovforslag var til første Behandling, at man naturligvis